

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Tatiany Biednikovej v trestnej veci proti obvinenému **I. M. pre trestný čin vydierania** podľa § 235 ods. 1, ods. 2, Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. apríla 2010 v Bratislave, o dovolaní obvineného zo dňa 29. januára 2010 proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 6. augusta 2009, sp. zn. 6To 68/2008 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. M. **s a o d m i e t a**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede zo dňa 14. mája 2008, sp. zn. 3T 13/2007 bol obvinený I. M. uznaný za vinného v bodoch II. a III. z dvojnásobného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., v bode IV. z trestného činu nezaplatenia dane podľa § 148b ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, v bode V. z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a v bode VI. z trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na skutkovom základe, že

II. dňa 15. marca 2007 v čase o 00.12 hod. v obci T., okres Dunajská Streda ako nevodič vykonával jazdu na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Garde, e. č. X., kedy bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Policajného zboru, ktorá zistila, že vozidlo riadil napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Dunajskej Strede pod číslom ORP-185/DI-P-2007 zo dňa 13. februára 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 2007 mu bola

uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 10 mesiacov,

III. dňa 17. marca 2007 v čase o 11.43 hod. v obci T., okres Dunajská Streda, ako nevodič vykonával jazdu na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Garde, e. č. X., kedy bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Policajného zboru, ktorá zistila, že vozidlo riadil napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Dunajskej Strede pod číslom ORP-185/DI-P-2007 zo dňa 13. februára 2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 2007 mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 10 mesiacov,

IV. v období od 7. apríla 2005 do 9. mája 2005 v Dunajskej Strede ako daňový subjekt I. M. - X, T., nezaplatil D. daň z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie roku 2002 v sume 173 754 Sk a daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2002 v sume 10 231 Sk, za II. štvrťrok 2002 v sume 81 318 Sk, za III. štvrťrok 2002 v sume 6 282 Sk za IV. štvrťrok 2002 v sume 35 931 Sk, ktoré mu boli vyrubené po vykonaní daňovej kontroly dodatočnými platobnými výmermi č. X., č. X., č. X., č. X. a č. X. vydanými dňa 1. apríla 2005, ktoré obvinenému boli doručené dňa 7. apríla 2005 a lehota splatnosti bola stanovená do 9. mája 2005, a takto ukrátil štátny rozpočet Slovenskej republiky na dani z príjmov fyzických osôb za rok 2002 v sume 173 754 Sk a na dani z pridanej hodnoty za rok 2002 v sume 133 762 Sk, teda celkovo spôsobil škodu vo výške 307 516 Sk,

V. dňa 30. septembra 2007 v čase o 15.05 hod. v obci K., okres Dunajská Streda, riadil osobné motorové vozidlo značky Škoda 105 L, e. č. X., kedy bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Dunajskej Strede, pričom pri kontrole bolo zistené, že viedol motorové vozidlo napriek tomu, že mal rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Dunajskej Strede sp. zn. ORP-82/DI-P-2007 zo dňa 13. februára 2007 uloženú sankciu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 10 mesiacov, ktorá sankcia začala plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia dňa 13. februára 2007,

VI. v presne nezistený deň v polovici mesiaca septembra 2005 vo večerných hodinách v obci T., okres Dunajská Streda v rodinnom dome č. X, v mieste svojho trvalého bydliska sa

v kuchyni vyhrážal svojej bývalej manželke B. M., keď na jej adresu predniesol slová „podrežem ti nožom krk, keď s niekým začneš žiť, pichnem ťa do brucha“, pričom uvedené slová vzhľadom na tie skutočnosti, že je vlastníkom 30 cm dlhého loveckého noža, vzbudili u nej strach, že svoje vyhrážky myslí vážne a v budúcnosti ich aj uskutoční.

Za to bol obvinenému podľa § 235 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. § 40 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky, výkon ktorého mu súd podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere päť rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného od 1. januára 2006 súd obvinenému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu tri roky.

Naproti tomu súd obvineného podľa § 286 písm. e/ Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede č. k. 2 Pp 423/06 oslobodil pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

I. v období od 1. novembra 2005 do 1. novembra 2006 v mieste svojho trvalého bydliska v obci T. a všade tam, kde sa počas tohto obdobia zdržiaval, hoci mu z ustanovenia § 62 a nasl. Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svojho syna mal. T. M., nar. X., túto svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 4C 79/04-20 zo dňa 16. júla 2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4. augusta 2004, bol zaviazaný prispievať na výživu svojho maloletého syna sumou 2.000 Sk mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa, uvedené výživné však neplatil, hoci je živnostníkom s pravidelným príjmom, čím mu za vyššie uvedené obdobie vznikla voči matke dieťaťa B. M. zaostalosť na výživnom vo výške 24 000 Sk.

Na podklade odvolania okresného prokurátora rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom zo dňa 6. augusta 2009 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste v odsudzujúcej časti a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenému podľa § 235 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 1. januára 2006 súd uložil obvinenému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidla akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd poukázal na to, že v otázke viny postupoval súd prvého stupňa v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a prijal vyhlásenie obvineného, že je vinný. Toto vyhlásenie obvineného prijal aj prokurátor a vzhľadom na to, dokazovanie vo veci vykonané nebolo. Súd ďalej oboznámil listinné dôkazy nachádzajúce sa v spisovom materiáli vo vzťahu k jednotlivým skutkom na základe, ktorých súd prvého stupňa konanie obvineného správne právne kvalifikoval.

Krajský súd sa stotožnil s odvolacími námietkami okresného prokurátora v otázke uloženého trestu a mal za to, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 40 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 o mimoriadnom znížení trestu. Navyše súd prvého stupňa aplikovanie tohto ustanovenia ani nezdôvodnil. Krajský súd toto pochybenie napravil sám tak, že uložil obvinenému trest podľa ustanovenia §35 ods. 2 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 za použitia asperačnej zásady, keďže obvinený bol uznaný za vinného zo spáchania dvoch zločinov a dvoch prečinov. Trest vo výmere šesť rokov a štyri mesiace uložený na dolnej hranici trestnej sadzby upravenej podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. považoval krajský súd za primeraný na prevýchovu a nápravu obvineného.

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 6. augusta 2009 podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Obvinený namietal výrok o treste s tým, že nebolo potrebné uplatnenie asperačnej zásady, pretože obvinený sa priznal, svoje činy úprimne oľutoval a okresný súd zväziac všetky okolnosti, ako aj účel trestu správne uložil podmienený trest odňatia slobody na dlhšiu skúšobnú dobu, ktorý trest je dostatočne spravodlivý na dosiahnutie prevýchovy obvineného. Trest ako ho uložil krajský súd je extrémne prísny.

V ďalšom poukázal na to, že poškodená (bod IV) nebola vypočutá na hlavnom pojednávaní, pričom pred odvolacím konaním zaslala súdu písomné vyjadrenie, aby obvinený za skutok v bode IV. nebol potrestaný.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povolil a s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. zák., teda že pri rozhodovaní odvolací súd nesprávne použil hmotnoprávne ustanovenie § 35 ods. 2 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 a zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 6. augusta 2009, sp. zn. 6To 68/2008 a odvolaciemu súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor sa k podanému dovolaniu vyjadril písomne dňa 11. februára 2010 s tým, že žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky toto zamietol, pretože krajský súd postupoval správne keď uložil obvinenému trest za použitia ustanovenia § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 písm. i/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené,

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom stíhaní. V tomto smere obvinený rozhodnutie krajského súdu nenapadol, napadol však použitie ustanovenia § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

V tomto ustanovení je vyjadrená zásada pre ukladanie trestov za dva alebo viac úmyselných trestných činov spáchaných dvomi alebo viacerými skutkami (asperačná zásada). V takom prípade pri ukladaní úhrnného trestu zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a pri obzvlášť nebezpečnom recidivistovi o jednu polovicu, súd uloží páchateľovi trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby.

Rovnako okresný súd ukladal trest podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Takýto postup obvinený nenamietal zo zrejmého dôvodu, keďže okresný súd aplikoval aj moderačné ustanovenie Trestného zákona vyjadrené v § 40 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006 o mimoriadnom znížení trestu.

V posudzovanej trestnej veci odvolací súd správne ustálil, že na použitie vyššie citovaného zákonného ustanovenia neboli splnené podmienky. Okresný súd sa navyše nevysporiadal so všetkými zákonnými hľadiskami rozhodnými pre zníženie trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby a použitie tohto moderačného ustanovenia odôvodnil len všeobecne.

V zmysle ustanovenia § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 krajský súd uložil obvinenému trest v rámci upravenej trestnej sadzby podľa § 235 ods. 2 Tr. zák. od 6 rokov a 4 mesiacov do 9 rokov a 8 mesiacov.

Právne irelevantnou dovolacou námietkou obvineného je potom argumentácia, že sa ku skutkom priznal a svoje konanie oľutoval. Rovnako neobstojí ani tvrdenie dovolateľa o uložení extrémne vysokého trestu. Dovolacie dôvody vo vzťahu k výroku o treste upravuje Trestný poriadok v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Podľa ustálenej súdnej praxe spôsob vymedzenia dovolacích dôvodov vo vzťahu k rozhodnutiu o treste potom vylučuje použiť ako dôvod dovolania ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. s poukazom na skutočnosť, že súd pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, lebo uplatnený dovolací dôvod nie je obsahovo naplnený. Nepoužitie tohto

ustanovenia súdom pri rozhodovaní o výroku o treste zjavne nie je otázkou právneho posúdenia skutku, ani nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Aj keď to z odôvodnenia písomného dovolania explicitne nevyplýva je zrejmé vzhľadom na to, že aj súd prvého stupňa ukladal trest podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, že dovolateľ vo vzťahu k výroku o treste namietal práve skutočnosť, že krajský súd pri rozhodovaní o treste nepoužil ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. por. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov vyplýva, že rozhodnutie napadnuté obvineným I. M. nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí uznesením podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. M. odmietol, nakoľko je zrejmé, že neboli splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. apríla 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Tatiana Biedniková

Za správnosť vyhotovenia : Zuzana Cerovská